

380L0777

30.8.80

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Άριθ. Ν 229/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 1980

περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών Μελών σχετικά με την έκμεταλλευση
καί τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών

(80/777/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και τό άρθρο 100,

τήν πρόταση της Έπιτροπής⁽¹⁾,

τή γνώμη της Συνελεύσεως⁽²⁾,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽³⁾,

Έκτιμώντας:

δτι οι νομοθεσίες των Κρατών Μελών καθορίζουν τά φυσικά μεταλλικά νερά· δτι διάφοροι όρισμοί διατηρήθηκαν σχετικά μέ αυτά, στην Κοινότητα· δτι οι νομοθεσίες αυτές καθορίζουν τίς προϋποθέσεις κάτω από τίς οποίες τά φυσικά μεταλλικά νερά αναγνωρίζονται σάν τέτοια και ρυθμίζουν τούς όρους έκμεταλλεύσεως των πηγών· δτι περιγράφουν έξ άλλου τούς ειδικούς κανόνες γιά τήν διάθεση στό εμπόριο των υπό συζήτηση νερών·

δτι οι διαφορές ανάμεσα σ' αυτές τίς νομοθεσίες έμποδίζουν τήν ελεύθερη κυκλοφορία των φυσικών μεταλλικών νερών δημιουργώντας άνισες συνθήκες άνταγωνισμού και έχουν, έξ αίτίας αυτού του γεγονότος, άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση και τή λειτουργία τής κοινής αγοράς·

δτι, έν προκειμένο, ή άπάλειψη αυτών των έμποδίων μπορεί νά προκύψει από τή μιά πλευρά από τήν ύποχρέωση, γιά κάθε Κράτος Μέλος, νά άποδεχθεί τή διάθεση στό εμπόριο, στό χώρο του, των φυσικών μεταλλικών νερών των αναγνωρισμένων σάν τέτοιων από τό κάθε Κράτος Μέλος, και, από τήν άλλη μεριά, από τή θέσπιση κοινών κανόνων εφαρμοζομένων

κυρίως τίς άπαιτούμενες προϋποθέσεις σχετικά μέ τή βακτηριολογική κατάσταση και τίς προϋποθέσεις χρησιμοποίησης ειδικών όνομασιών γιά όρισμένα από αυτά τά μεταλλικά νερά·

δτι περιέχοντας τή σύναψη συμφωνιών γιά τήν άμοιβαία άναγνώριση των φυσικών μεταλλικών νερών ανάμεσα στην Κοινότητα και τίς τρίτες χώρες, είναι σκόπμο νά προβλεφθούν οι προϋποθέσεις υπό τίς οποίες μέχρι τήν εφαρμογή των προλεχθέντων συμφωνιών, τά όμοειδή προϊόντα πού εισάγονται από τρίτες χώρες δύναται νά γίνουν άποδεκτά ως φυσικά μεταλλικά νερά μέσα στην Κοινότητα·

δτι πρέπει νά λαμβάνεται μέριμνα ώστε τά φυσικά μεταλλικά νερά νά διατηρούν στό στάδιο τής διαθέσεώς τους στό εμπόριο τούς χαρακτηρισές πού έχουν δικαιώσει τήν άναγνώρισή τους σάν τέτοια· δτι πρέπει έπομένως τά δοχεία πού χρησιμοποιούνται γιά τή συσκευασία τους νά φέρουν κατάλληλη διάταξη κλεισίματος·

δτι τά φυσικά μεταλλικά νερά υπόκεινται όσον άφορᾷ τήν έπισήμανσή τους στους γενικούς κανόνες τούς καθιερωμένους από τήν όδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου τής 18ης Δεκεμβρίου 1978 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών Μελών σχετικά μέ τήν έπισήμανση και τήν παρουσίαση των τροφίμων πού προορίζονται γιά τόν τελικό καταναλωτή, καθώς επίσης και τή διαφήμισή τους⁽⁴⁾· δτι ή παρούσα όδηγία μπορεί νά έπομένως περιορισθεί στη θέσπιση των συμπληρωμάτων και άποκλίσεων πού πρέπει νά έπέλθουν σέ αυτούς τούς γενικούς κανόνες·

δτι πρός τό σκοπό τής άπλοποίησης και έπιταχύνσεως τής διαδικασίας άρμόζει νά άνατεθεί στην Έπιτροπή ή υιοθέτηση μέτρων εφαρμογής τεχνικού χαρακτήρα και κυρίως ό καθορισμός των διαδικασιών των σχετικών μέ τή λήψη των δειγμάτων και τίς μεθόδους ανάλυσεως τίς αναγκαίες γιά τόν έλεγχο τής συστάσεως των φυσικών μεταλλικών νερών·

δτι σέ όλες τίς περιπτώσεις, γιά τίς οποίες τό Συμβού-

(1) ΕΕ άριθ. Α 69 τής 11.6.1970, σ. 14.

(2) ΕΕ άριθ. Α 45 τής 10.5.1971, σ. 5.

(3) ΕΕ άριθ. Α 36 τής 19.4.1971, σ. 14.

(4) ΕΕ άριθ. Ν 33 τής 8.2.1979, σ. 1.

λιο ἐκχωρεῖ στήν Ἐπιτροπή ἀρμοδιότητες γιά τήν ἐκτέλεση κανόνων καθιερωμένων στόν τομέα τῶν τροφίμων, πρέπει νά προβλέπεται μία διαδικασία πού νά καθιερώνει μιά στενή συνεργασία ἀνάμεσα στά Κράτη Μέλη καί τήν Ἐπιτροπή στό πλαίσιο τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Τροφίμων πού συνεστήθη μέ τήν ἀπόφαση 69/414/ΕΟΚ⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀφορᾷ τά νερά πού ἐξάγονται ἀπό τό ἔδαφος ἑνός Κράτους Μέλους καί ἀναγνωρίζονται ἀπό τήν ὑπεύθυνη ἀρχή αὐτοῦ τοῦ Κράτους Μέλους ὡς φυσικά μεταλλικά νερά ἀνταποκρινόμενα στίς διατάξεις τοῦ μέρους I τοῦ παραρτήματος I.

2. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀφορᾷ ἐπίσης τά νερά πού ἐξάγονται ἀπό τό ἔδαφος μιᾶς τρίτης χώρας, εἰσάγονται στήν Κοινότητα καί ἀναγνωρίζονται ὡς φυσικά μεταλλικά νερά ἀπό τήν ὑπεύθυνη ἀρχή ἑνός Κράτους Μέλους.

Τά νερά πού ἀναφέρονται στό πρῶτο ἐδάφιο δέν μποροῦν νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο αὐτῆς τῆς ἀναγνώρισεως παρά μόνο ἐάν βεβαιώθηκε ἀπό τήν ἀρχή τήν ἐνδεδειγμένη γιά τό σκοπό αὐτό στήν χώρα ἐξαγωγῆς ὅτι εἶναι σύμφωνα πρὸς τό μέρος I τοῦ παραρτήματος I καί ὅτι ἔχει πραγματοποιηθεῖ ὁ συνεχῆς ἔλεγχος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παραρτήματος II παράγραφος 2.

Ἡ διάρκεια ἰσχύος τῆς βεβαιώσεως πού προβλέπεται στό δεύτερο ἐδάφιο δέν μπορεῖ νά ὑπερβεῖ μιά περίοδο δύο ἐτῶν. Δέν χρειάζεται νέα διαδικασία γιά τήν ἀναγνώριση πού προβλέπεται στό πρῶτο ἐδάφιο ἐάν ἡ βεβαίωση ἀνανεώθηκε πρὶν ἀπό τή λήξη τῆς ἀναφερθείσης περιόδου.

3. Ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἐφαρμόζεται:

- στά νερά πού εἶναι φάρμακα κατά τήν ἔννοια τῆς ὁδηγίας 65/65/ΕΟΚ⁽²⁾,
- στά φυσικά μεταλλικά νερά πού χρησιμοποιοῦνται γιά θεραπευτικούς σκοπούς στήν πηγῆ ἐντός τῶν θερμικῶν ἢ ὑδρομεταλλικῶν ἐγκαταστάσεων.

4. Ἡ ἀναγνώριση πού προβλέπεται στίς παραγράφους 1 καί 2 δικαιολογεῖται δεόντως ἀπό τήν ὑπεύθυνη ἀρχή τοῦ Κράτους Μέλους καί ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐπίσημης δημοσιεύσεως.

5. Κάθε Κράτος Μέλος ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή γιά τίς περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες προέβη στήν ἀναγνώριση πού προβλέπεται στίς παραγράφους 1 καί 2 ἢ στήν ἀπόσυρση αὐτῆς. Ὁ κατάλογος τῶν φυσικῶν μεταλλικῶν νερῶν ἀναγνωρισμένων ὡς τέτοιων δημοσιεύεται στήν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

(1) ΕΕ ἀριθ. Ν 291 τῆς 19.11.1969, σ. 9.

(2) ΕΕ ἀριθ. 22 τῆς 9.2.1965, σ. 369/65.

Ἄρθρο 2

Τά Κράτη Μέλη λαμβάνουν τά κατάλληλα μέτρα ὥστε μόνο τά νερά πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1 καί πού ἀνταποκρίνονται στίς διατάξεις τῆς παρούσας ὁδηγίας νά μποροῦν νά διατίθενται στό ἐμπόριο ὡς φυσικά μεταλλικά νερά.

Ἄρθρο 3

Οἱ πηγές φυσικῶν μεταλλικῶν νερῶν πρέπει νά ὑφίστανται ἐκμετάλλευση καί τά νερά τους νά συσκευάζονται σύμφωνα μέ τό παράρτημα II.

Ἄρθρο 4

1. Ἐνα φυσικό μεταλλικό νερό ὅπως παρουσιάζεται στήν ἔξοδο δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἀντικείμενο καμιάς κατεργασίας ἢ προσθήκης ἄλλης ἀπό:

- α) τό διαχωρισμό τῶν ἀσταθῶν στοιχείων ὅπως οἱ ἐνώσεις τοῦ σιδήρου καί τοῦ θείου, διά διηθήσεως ἢ κατασταλάξεως ἀφοῦ ἐνδεχομένως προηγηθεῖ μιά δξυγόνωση, ἐφ' ὅσον ἡ κατεργασία αὐτή δέν ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά τροποποιήσῃ τή σύσταση αὐτοῦ τοῦ νεροῦ στά οὐσιώδη συστατικά του στά ὁποῖα ὀφείλει τίς ιδιότητές του·
- β) τήν ὀλική ἢ μερική ἀπομάκρυνση τοῦ ἐλεύθερου διοξειδίου τοῦ ἀνθρακα διά μεθόδων ἀποκλειστικά φυσικῶν·
- γ) τήν ἐνσωμάτωση ἢ τήν ἐπανεσωμάτωση τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακα ὑπό τίς συνθήκες πού προβλέπονται στό παράρτημα I μέρος III.

2. Ἰδιαιτερα, κάθε ἐπεξεργασία ἀπολυμάνσεως μέ ὁποιοδήποτε τρόπο καί ἂν γίνεται καί ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῆς παραγράφου 1 ὑπό γ), ἢ προσθήκη βακτηριοστατικῶν στοιχείων ἢ κάθε ἄλλη ἐπεξεργασία φύσεως δυναμένης νά τροποποιήσῃ τό μικροδιακό φορτίο τοῦ φυσικοῦ μεταλλικοῦ νεροῦ, ἀπαγορεύονται.

3. Ἡ παράγραφος 1 δέν ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στή χρησιμοποίηση ἑνός φυσικοῦ μεταλλικοῦ νεροῦ γιά τήν παρασκευή ἐλευθέρων ἀλκοόλης ἀναψυκτικῶν ποτῶν.

Ἄρθρο 5

1. Κατά τήν ἔξοδο, ἡ ὀλική περιεκτικότητα σέ ἀναζωογονήσιμους μικροοργανισμούς ἑνός φυσικοῦ μεταλλικοῦ νεροῦ πρέπει νά εἶναι σύμφωνη μέ τό κανονικό του μικροδιακό φορτίο καί νά μαρτυρεῖ μιά ἀποτελεσματική προστασία τῆς πηγῆς ἔναντι κάθε μολύνσεως. Πρέπει νά προσδιορίζεται ὑπό τίς συνθήκες πού προβλέπονται στό παράρτημα I μέρος II σημεῖο 1.3.3.

Ἐπειτα ἀπό τήν ἐμφιάλωση, ἡ περιεκτικότητα αὐτή δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει 100 ἀνά ml στούς 20-22 °C ἐπί 72 ὥρες ἐπί ἄγαρ-ἄγαρ ἢ μίγμα ἄγαρ-ζελατίνης καί 20 ἀνά ml στούς 37 °C ἐπί 24 ὥρες ἐπί ἄγαρ-ἄγαρ.

Η περιεκτικότητα αυτή πρέπει να μετράται μέσα στις 12 ώρες που ακολουθούν την εμφιάλωση, ενώ το νερό διατηρείται στους 4 °C μέχρι 1 °C κατά την περίοδο αυτή των 12 ωρών.

Στήν έξοδο οι τιμές αυτές δεν πρέπει κανονικά να υπερβαίνουν αντίστοιχα 20 ανά ml στους 20-22 °C σέ 72 ώρες και 5 ανά ml στους 37 °C σέ 24 ώρες, έξυπακουμένου διτι οι τιμές αυτές πρέπει να θεωρούνται σάν ένδεικτικοί αριθμοί και όχι σάν μέγιστες συγκεντρώσεις.

2. Κατά τήν έξοδο και κατά τήν διάθεσή του στο έμποριο ένα φυσικό μεταλλικό νερό πρέπει να είναι άπηλλαγμένο:

- α) παθογόνων παρασίτων και μικροοργανισμών·
- β) *escherichia coli* και άλλων κολοβακτηριδοειδών και περιττωματικών στρεπτοκόκκων σέ 250 ml έξεταζομένου δείγματος·
- γ) άναεροβίων σπορομόρφων άναγωγικών των θειωδών σέ 50 ml έξεταζομένου·
- δ) *pseudomonas aeruginosa* σέ 250 ml του έξεταζομένου δείγματος.

3. Υπό τήν επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2 καθώς και των συνθηκών έκμεταλλεύσεως, πού προβλέπονται στο παράρτημα II κατά τό στάδιο τής διαθέσεως στο έμπόριο:

- ή όλική περιεκτικότητα σέ άναζωογονήσιμους μικροοργανισμούς του φυσικού μεταλλικού νερού, δεν μπορεί να προκύπτει παρά από τήν κανονική άνάπτυξη τής περιεκτικότητας σέ σπόρια κατά τήν έξοδο,
- τό φυσικό μεταλλικό νερό δεν μπορεί να παρουσιάζει κανένα έλάττωμα από οργανοληπτική άποψη.

Άρθρο 6

Κάθε δοχείο χρησιμοποιούμενο για τή συσκευασία των φυσικών μεταλλικών νερών πρέπει να είναι έφοδιασμένο με διάταξη κλεισίματος κατάλληλη για τήν άποφυγή κάθε δυνατότητας παραποιήσεως ή μόλυνσεως.

Άρθρο 7

1. Η όνομασία πωλήσεως των φυσικών μεταλλικών νερών είναι «φυσικό μεταλλικό νερό» ή άν πρόκειται για άναθράζον φυσικό μεταλλικό νερό καθοριζόμενο στο παράρτημα I μέρος III, άνάλογα με τήν περίπτωση, «φυσικό μεταλλικό νερό, φυσικώς άεριούχο», «φυσικό μεταλλικό νερό ένισχυμένο με άέριο τής πηγής», «φυσικό μεταλλικό νερό με προσθήκη διοξειδίου του άνθρακα».

Η όνομασία πωλήσεως των φυσικών μεταλλικών νερών πού έχουν ύποστει μία κατεργασία πού προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ύπό β), συμπληρώνε-

ται, κατά περίπτωση, με τίσ ένδείξεις «όλικά άπαερωμένο» ή «μερικώς άπαερωμένο».

2. Η έπίσημανση των φυσικών μεταλλικών νερών πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τίσ ακόλουθες ύποχρεωτικές ένδείξεις:

- α) — είτε τή μνεία «σύνθεση σύμφωνη με τά άποτελέσματα τής έπίσημα άναγνωρισμένης άναλύσεως τής . . (ήμερομηνία άναλύσεως)»,
— είτε τή μνεία τής άναλυτικής συνθέσεως άπαριθμούσα τά χαρακτηριστικά στοιχεία·
- β) τόν τόπο όπου γίνεται έκμετάλλευση τής πηγής και τήν όνομασία αυτής.

3. Τά Κράτη Μέλη μπορούν επίσης:

- α) να διατηρήσουν τίσ διατάξεις πού επιβάλλουν τήν ένδειξη τής χώρας καταγωγής, τής ένδείξεως αυτής μή δυναμένης έν τούτοις να άπαιτηθεί για τά φυσικά μεταλλικά νερά τά προερχόμενα από μία πηγή εύρισκόμενη επί του έδάφους τής Κοινότητας·
- β) να προβλέπουν διατάξεις πού επιβάλλουν τήν ένδειξη των ένδεχομένων κατεργασιών πού προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ύπό α).

Άρθρο 8

1. Ένα όνομα, τοποθεσίας χωρίου ή θέσεως (στήν καθομιλούμενη) μπορεί να περιληφθεί στις άναγραφές μίας έμπορικής έπωνυμίας ύπό τήν προϋπόθεση διτι πρόκειται για φυσικό μεταλλικό νερό του οποίου ή πηγή ύφίσταται έκμετάλλευση στο ύποδεικνύμενο από τήν έμπορική έπωνυμία μέρος και διτι τούτο δεν όδηγει σέ σύγχυση ως προς τό μέρος εις τό όποίο γίνεται ή έκμετάλλευση τής πηγής.

2. Η διάθεση στο έμπόριο ύπό πολλές έμπορικές έπωνυμίες ενός φυσικού μεταλλικού νερού προερχόμενου από μία και τήν αυτή πηγή άπαγορεύεται.

3. Όταν οι έτικέτες ή οι άναγραφές, οι άποτιθέμενες επί των δοχείων έντός των οποίων τά φυσικά μεταλλικά νερά προσφέρονται στήν πώληση, περιλαμβάνουν τήν ένδειξη μίας έμπορικής έπωνυμίας πού διαφέρει από τό όνομα τής πηγής ή του τόπου έκμεταλλεύσεως τής, ή ένδειξη αυτού του τόπου ή τό όνομα τής πηγής πρέπει να φέρεται με γράμματα των οποίων τό ύψος και τό πλάτος είναι τουλάχιστον ίσα με μιάμισυ φορά εκείνων του μεγαλύτερου γράμματος από τά χρησιμοποιηθέντα για τήν ένδειξη αυτής τής έμπορικής έπωνυμίας.

Τό πρώτο έδάφιο έφαρμόζεται άναλογικά και με τό ίδιο πνεύμα σέ διτι άφορά τήν προβολή πού δίδεται στο όνομα τής πηγής ή στον τόπο έκμεταλλεύσεως τής σέ σχέση με τήν ένδειξη τής έμπορικής έπωνυμίας κατά τήν διαφήμιση, ύπό όποιαδήποτε μορφή, τή σχετική με τά φυσικά μεταλλικά νερά.

Ἄρθρο 9

1. Ἀπαγορεύεται τόσο ἐπὶ τῶν συσκευασιῶν ἢ ἐτικετῶν ὅσον καὶ κατὰ τὴν διαφήμιση ὑπὸ ὁποιαδήποτε μορφῇ, ἢ χρησιμοποίηση ἐνδείξεων, ἐπωνυμιῶν, κατασκευαστικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων, εἰκόνων ἢ ἄλλων σχημάτων παραστατικῶν ἢ ὄχι πού:

α) ἀφορῶντα ἓνα φυσικὸ μεταλλικὸ νερὸ, ὑπονοοῦν ἓνα χαρακτηριστικὸ πού τὸ νερὸ δὲν κατέχει ἰδιαίτερα σέ ὅτι ἀφορᾷ τὴν καταγωγή, τὴν ἡμερομηνία ἐκδόσεως ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως, τὰ ἀποτελέσματα ἀναλύσεων ἢ κάθε ἀναφορά ἀνάλογη πρὸς τὶς ἐγγυήσεις αὐθεντικότητας·

β) ἀφορῶντα ἓνα συσκευασμένο πόσιμο νερὸ μὴ ἀνταποκρινόμενο στὶς διατάξεις τοῦ παραρτήματος I μέρος I, εἶναι ἱκανὰ νὰ δημιουργήσουν σύγχυση μὲ ἓνα φυσικὸ μεταλλικὸ νερὸ, καὶ εἰδικότερα τῆς μνείας «μεταλλικὸ νερὸ».

2. α) Ἀπαγορεύονται ὅλες οἱ ἐνδείξεις πού ἀποδίδουν σέ ἓνα φυσικὸ μεταλλικὸ νερὸ ἰδιότητες προλήψεως, ἀντιμετωπίσεως ἢ θεραπείας μιᾶς ἀνθρώπινης ἀσθενείας.

β) Ἐν τούτοις ἐπιτρέπονται οἱ ἐνδείξεις πού ἐμφαίνονται στὸ παράρτημα III, ἐφ' ὅσον τηροῦνται τὰ ἀντίστοιχα κριτήρια πού καθορίζονται ἐκεῖ ἢ, ἐλλείψει αὐτῶν, τὰ κριτήρια τὰ καθοριζόμενα ἀπὸ τὶς ἐθνικὲς διατάξεις καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι αὐτὲς ἔχουν καθιερωθεῖ δάσει φυσικοχημικῶν ἀναλύσεων καί, ἂν χρειάζεται, ἐξετάσεων φαρμακολογικῶν, φυσιολογικῶν καὶ κλινικῶν πραγματοποιουμένων σύμφωνα μὲ μεθόδους ἐπιστημονικὰ ἀναγνωρισμένες σὲ συμφωνία μὲ τὸ παράρτημα I μέρος I παράγραφος 2.

γ) Τὰ Κράτη Μέλῃ μποροῦν νὰ ἐπιτρέπουν τὶς ἐνδείξεις «ἐνισχύει τὴν πέψη», «μπορεῖ νὰ εὐνοεῖ τὶς ἥπατο-χολικὲς λειτουργίες» ἢ παρόμοιες ἐνδείξεις. Μποροῦν ἐξ ἄλλου νὰ ἐπιτρέπουν ἄλλες ἐνδείξεις ἐφ' ὅσον αὐτὲς δὲν εὐρίσκονται σέ ἀντίφαση μὲ τὰ ἀξιώματα πού καθορίζονται ὑπὸ α) καὶ εἶναι σέ ἄρμονία μὲ τὰ ἀξιώματα πού καθορίζονται ὑπὸ β).

3. Τὰ Κράτη Μέλῃ μποροῦν νὰ θεσπίζουν, ἰδιαίτερες διατάξεις σχετικὰ μὲ τὶς ἐνδείξεις, τόσο ἐπὶ τῶν συσκευασιῶν ἢ ἐτικετῶν ὅσο καὶ κατὰ τὴν διαφήμιση, τὶς σχετικὲς μὲ τὴν καταλληλότητα ἐνός φυσικοῦ μεταλλικοῦ νεροῦ γιὰ τὴ διατροφή βρεφῶν. Οἱ διατάξεις αὐτὲς μποροῦν ἐπίσης νὰ ἀφοροῦν τὶς ἰδιότητες τοῦ νεροῦ πού δικαιολογοῦν τὴν χρησιμοποίηση τῶν ἐν λόγω ἐνδείξεων.

Τὰ Κράτη Μέλῃ πού προτίθενται νὰ θεσπίσουν τέτοιες διατάξεις πληροφοροῦν προηγουμένως τὰ ἄλλα Κράτη Μέλῃ καὶ τὴν Ἐπιτροπή.

4. Τὸ ἀργότερο τρία ἔτη μετὰ ἀπὸ τὴ γνωστοποίηση τῆς παρούσας ὁδηγίας, ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει στὸ Συμβούλιο μιὰ ἔκθεση καὶ ἐνδεχομένως, τὶς κατάλλη-

λες προτάσεις σχετικὰ μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παραρτήματος I μέρος II σημεῖο 1.2.12.

Ἄρθρο 10

1. Τὰ Κράτη Μέλῃ λαμβάνουν τὰ κατάλληλα μέτρα ὥστε τὸ ἐμπόριο τῶν φυσικῶν μεταλλικῶν νερῶν τῶν συμφῶνων πρὸς τοὺς ὁρισμούς καὶ κανόνες πού προβλέπονται ἀπὸ τὴν παρούσα ὁδηγία νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἐμποδιστεῖ ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ ἐθνικῶν διατάξεων μὴ ἑναρμονισμένων πού καθορίζουν τὶς ἰδιότητες, τὴ σύνθεση, τὶς προϋποθέσεις ἐκμεταλλεύσεως, τὴ συσκευασία, τὴν ἐπισήμανση ἢ τὴ διαφήμιση τῶν φυσικῶν μεταλλικῶν νερῶν ἢ τῶν τροφίμων γενικά.

2. Ἡ παράγραφος 1 δὲν ἐφαρμόζεται, στὶς μὴ ἑναρμονισμένες ἐθνικὲς διατάξεις τὶς δικαιολογούμενες ἀπὸ λόγους:

- προστασίας τῆς δημόσιας υγείας,
- καταστολῆς καταστρατηγήσεων, μὲ τὴν προϋπόθεση οἱ διατάξεις αὐτὲς νὰ μὴ εἶναι φύσεως πού ἐμποδίζει τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὁρισμῶν καὶ κανόνων πού προβλέπονται ἀπὸ τὴν παρούσα ὁδηγία,
- προστασίας τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἰδιοκτησίας, ἐνδείξεως τῆς καταγωγῆς, ὀνομασίας προελεύσεως καὶ καταστολῆς τοῦ ἀθέμιτου ἀνταγωνισμοῦ.

Ἄρθρο 11

Καθορίζονται σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 12 οἱ λεπτομέρειες οἱ σχετικὲς μὲ τὴ λήψη τῶν δειγμάτων καὶ οἱ μέθοδοι ἀναλύσεως οἱ ἀπαραίτητες γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν βακτηριολογικῶν χαρακτηριστικῶν πού προβλέπονται στὸ ἄρθρο 5 καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν συνθέσεως πού προβλέπονται στὸ παράρτημα I μέρος II σημεῖο 1.2.

Ἄρθρο 12

1. Στὴν περίπτωση πού γίνεται ἀναφορὰ στὴ διαδικασία πού καθορίζεται στὸ παρὸν ἄρθρο, ἡ Μόνιμη Ἐπιτροπὴ Τροφίμων, καλούμενη στὸ ἔξῃς «ἐπιτροπὴ» συγκαλεῖται ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς εἴτε μὲ πρωτοβουλία τοῦ ἴδιου εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐκπροσώπου ἐνός Κράτους Μέλους.

2. Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει στὴν ἐπιτροπὴ σχέδιο τῶν μέτρων πού πρέπει νὰ ληφθοῦν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφέρει τὴ γνώμη τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ σέ μιὰ προθεσμία πού ὁ πρόεδρος μπορεῖ νὰ ὀρίσει ἀνάλογα μὲ τὸ ἐπεῖγον τοῦ ὑπὸ συζήτησης ἐρωτήματος. Ἀποφαίνεται μὲ πλειοψηφία σαράντα μίας ψήφων, τῶν ψήφων τῶν Κρατῶν Μελῶν σταθμιζομένων σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δὲν ψηφίζει.

3. α) Ἡ Ἐπιτροπὴ θεσπίζει τὰ προτεινόμενα μέτρα

δταν εἶναι σύμφωνη μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς.

- β) Ὄταν τά προτεινόμενα μέτρα δέν εἶναι σύμφωνά μέ τή γνώμη τῆς ἐπιστολῆς ἢ ἀπουσία γνώμης, ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στό Συμβούλιο μία πρόταση σχετική μέ τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθοῦν. Τό Συμβούλιο ἀποφαίνεται, μέ εἰδική πλειοψηφία.
- γ) Ἄν, κατά τήν ἐκπνοή μιᾶς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀφ' ὅτου ἐπελήφθη τό Συμβούλιο, τοῦτο δέν ἀποφάνθηκε, τά προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 13

Τό ἄρθρο 12 ἐφαρμόζεται γιά μία περίοδο 18 μηνῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἡ ἐπιτροπή ἐπελήφθη τό πρῶτον, σέ ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 1.

Ἄρθρο 14

Ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἐφαρμόζεται στά φυσικά μεταλλικά νερά πού προορίζονται νά ἐξαχθοῦν πρός τίς τρίτες χώρες.

Ἄρθρο 15

Τά Κράτη Μέλη τροποποιοῦν, ἄν χρειάζεται, τή νομοθεσία τους γιά νά προσαρμοσθοῦν μέ τήν παρούσα ὁδηγία καί πληροφοροῦν ἀμέσως περί τούτου τήν Ἐπιτροπή. Ἡ κατά τά ἀνωτέρω τροποποιημένη νομοθεσία ἐφαρμόζεται κατά τρόπον ὥστε:

- νά ἐπιτρέπεται τό ἐμπόριο τῶν προϊόντων τῶν συμφῶνων μέ τήν παρούσα ὁδηγία δύο χρόνια τό ἀργότερο μετά τήν κοινοποίησή της,
- νά ἀπαγορεύεται τό ἐμπόριο τῶν προϊόντων πού δέν εἶναι σύμφωνά μέ τήν παρούσα ὁδηγία τέσσαρα χρόνια ἔπειτα ἀπό τήν κοινοποίησή της.

Ἄρθρο 16

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται ἐπίσης στά ὑπερπόντια Γαλλικά διαμερίσματα.

Ἄρθρο 17

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη Μέλη.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 15 Ἰουλίου 1980.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. SANTER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

I. ΟΡΙΣΜΟΣ

1. Νοείται ως «φυσικό μεταλλικό νερό» ένα νερό βακτηριολογικώς υγιές, κατά την έννοια του άρθρου 5, που έχει σαν καταγωγή μία υδάτινη φλέβα ή ένα υπόγειο στρώμα και προέρχεται από μία πηγή αξιοποιούμενη από μία ή περισσότερες διεξόδους φυσικές ή κατόπιν διατηρήσεως.

Τό φυσικό μεταλλικό νερό διακρίνεται σαφώς από τό σύνηθες νερό πόσεως:

α) από τή φύση του, χαρακτηριζόμενη από τήν περιεκτικότητά του σέ άνόργανα άλατα, ίχνοστοιχεία ή άλλα συστατικά και σέ μερικές περιπτώσεις από όρισμένα άποτελέσματα·

β) από τήν άρχική καθαρότητά του,

χαρακτηριστικά που και τά δύο έχουν διατηρηθεί άνεπαφα λόγω τής υπόγειας καταγωγής αυτού του νερού που έχει διατηρηθεί μακριά από κάθε κίνδυνο μόλυνσεως·

2. Αλλά τά χαρακτηριστικά, ικανά νά προσδίδουν στό φυσικό μεταλλικό νερό τίσ ευνοϊκές για τήν υγεία ιδιότητές του, πρέπει νά έχουν έκτιμηθεί:

α) από άπόψεως:

1. γεωλογικής και ύδρολογικής,
2. φυσικής, χημικής και φυσικο-χημικής,
3. μικροβιολογικής,
4. άν χρειάζεται, φαρμακολογικής, φυσιολογικής και κλινικής,

β) κατά τά κριτήρια που άπαριθμούνται στό μέρος II·

γ) κατά τίσ επιστημονικές μεθόδους τίσ έγκεκριμένες από τήν άρμόδια άρχή.

Οί εξετάσεις που προβλέπονται υπό α) σημείο 4 μπορούν νά είναι προαιρετικές όταν τό νερό παρουσιάζει τά χαρακτηριστικά συνθέσεως βάσει των οποίων ένα νερό θεωρήθηκε φυσικό μεταλλικό νερό μέσα στό Κράτος Μέλος καταγωγής, πριν από τή θέση σέ ισχύ τής παρούσας οδηγίας. Ειδικότερα, πρόκειται για τήν περίπτωση που τό έν λόγω νερό περιέχει, ανά χιλιόγραμμο, άρχικά και έπειτα από τήν έμφιάλωση τουλάχιστον 1 000 mg όλικών στερεών έν διαλύσει ή τουλάχιστον 250 mg ελεύθερου διοξειδίου του άνθρακα.

3. Ή σύσταση, ή θερμοκρασία και τά άλλα ουσιώδη χαρακτηριστικά του φυσικού μεταλλικού νερού πρέπει νά παραμένουν σταθερά μέσα στό πλαίσιο των φυσικών διακυμάνσεων. Ειδικότερα, δέν πρέπει νά μεταβάλλονται από τίσ ένδεχόμενες διακυμάνσεις τής παροχής.

Κατά τήν έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1, νοείται ως κανονικό μικροβιακό φορτίο ενός φυσικού μεταλλικού νερού ή αισθητά σταθερή βακτηριολογική χλωρίδα που διαπιστώθηκε κατά τήν έξοδο πριν από κάθε μεταχείριση και τής όποίας ή ποιοτική και ποσοτική σύσταση που λήφθηκε ύπόψη για τήν άναγνώριση αυτού του νερού, έλέγχεται διά περιδικών άναλύσεων.

II. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΟΡΙΣΜΟΥ

- 1.1. Προδιαγραφές εφαρμόσιμες στίς γεωλογικές και ύδρολογικές εξετάσεις

Ειδικότερα πρέπει νά άπαιτούνται:

- 1.1.1. άκριθής κατάσταση του σημείου άντλήσεως ή όποία προσδιορίζεται από τό ύψος του και τοπογραφικά από χάρτη κλίμακος 1:1 000, κατά μέγιστον·
- 1.1.2. μία λεπτομερειακή γεωλογική έκθεση για τήν καταγωγή και τή φύση των έδαφών·
- 1.1.3. τό στρατηγράφημα του ύδρογεωλογικού στρώματος·
- 1.1.4. ή περιγραφή των έργασιών άντλήσεως·
- 1.1.5. ό προσδιορισμός τής ζώνης ή άλλων μέτρων προστασίας τής πηγής από τίσ μόλυνσεις.

- 1.2. **Προδιαγραφές εφαρμόσιμες στις φυσικές, χημικές και φυσικο-χημικές εξετάσεις**
- Οι εξετάσεις αυτές περιλαμβάνουν ειδικότερα προσδιορισμό:
- 1.2.1. της παροχής της πηγής·
- 1.2.2. της θερμοκρασίας του νερού στην έξοδο και της θερμοκρασίας περιβάλλοντος·
- 1.2.3. των σχέσεων που υφίστανται μεταξύ της φύσεως των εδαφών και της φύσεως και του τύπου των άνοργάνων συστατικών του νερού·
- 1.2.4. των ξηρών ύπολειμμάτων στους 180 °C και 260 °C·
- 1.2.5. της ηλεκτρικής αγωγιμότητας ή δυσαγωγιμότητας καθοριζομένης και της θερμοκρασίας μετρήσεως·
- 1.2.6. της συγκεντρώσεως σε ιόντα υδρογόνου(pH)·
- 1.2.7. των ανιόντων και κατιόντων,
- 1.2.8. των μη ιονισμένων στοιχείων·
- 1.2.9. των ίχνοστοιχείων·
- 1.2.10. της ραδιενεργού ικανότητας κατά την έξοδο·
- 1.2.11. ένδεχομένως των σχετικών αναλογιών σε ισότοπα των δομικών στοιχείων του νερού, δξυγόνο(¹⁶O — ¹⁸O) και υδρογόνο (πρώτιον, δευτέριον, τρίτιον)·
- 1.2.12. της τοξικότητας ορισμένων δομικών στοιχείων του νερού, λαμβανομένων υπόψη των όριων που έχουν καθοριστεί προς τούτο για έκαστο εξ αυτών.
- 1.3. **Κριτήρια εφαρμόσιμα στις μικροβιολογικές εξετάσεις κατά την έξοδο**
- Οι εξετάσεις αυτές πρέπει, ειδικότερα, να περιλαμβάνουν:
- 1.3.1. την κατάδειξη απουσίας παθογόνων παρασίτων και μικροοργανισμών·
- 1.3.2. τον ποσοτικό προσδιορισμό αναζωογονήσιμων μικροοργανισμών, σημείο περιττωματικής μόλυνσεως:
- α) απουσία *Escherichia coli* και άλλων κολοβακτηριδοειδών σε 250 ml στους 37 °C και 44,5 °C,
- β) απουσία περιττωματικών στρεπτοκόκκων σε 250 ml·
- γ) απουσία αναερόβιων σπορομόρφων, αναγωγικών των θειωδών, σε 50 ml·
- δ) απουσία *Pseudomonas aeruginosa* σε 250 ml.
- 1.3.3. τον προσδιορισμό της όλικης περιεκτικότητας σε αναζωογονήσιμους μικροοργανισμούς ανά ml ύδατος:
- i) στους 20 °C ως 22 °C σε 72 ώρες επί άγαρ-άγαρ ή μίγματος άγαρ και ζελατίνης,
- ii) στους 37 °C σε 24 ώρες επί άγαρ-άγαρ.
- 1.4. **Προδιαγραφές εφαρμόσιμες στις κλινικές και φαρμακολογικές εξετάσεις**
- 1.4.1. Ή φύση των εξετάσεων που πρέπει να πραγματοποιούνται διά μεθόδων επιστημονικά αναγνωρισμένων πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στα ίδια χαρακτηριστικά του φυσικού μεταλλικού νερού και στις επιδράσεις του επί του ανθρώπινου οργανισμού όπως η διούρηση, ή γαστρική ή έντερική λειτουργία, ή αντίσταση ελλείψεων σε άνοργανες ουσίες.
- 1.4.2. Ή διαπίστωση της σταθερότητας και του συσχετισμού ενός μεγάλου αριθμού κλινικών παρατηρήσεων δύναται, ένδεχομένως, να αντικαθιστά τις εξετάσεις που προβλέπονται στο σημείο 1.4.1. Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις οι κλινικές εξετάσεις μπορούν να υποκαταστήσουν τις εξετάσεις που προβλέπονται στο σημείο 1.4.1 υπό την προϋπόθεση ότι η σταθερότητα και ο συσχετισμός μεγάλου αριθμού παρατηρήσεων επιτρέπουν την λήψη των ίδιων αποτελεσμάτων.

III. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΝΑΒΡΑΖΟΝΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΝΕΡΑ

Τά αναβράζοντα φυσικά μεταλλικά νερά αναδίδουν, κατά τήν έξοδο ή έπειτα από τήν έμφιάλωση, αυτόματα και κατά τρόπο σαφώς αντίληπτό, διοξειδίο του άνθρακα, υπό κανονικές συνθήκες θερμοκρασίας και πίεσεως. Κατανέμονται σέ τρείς κατηγορίες στίς όποιες εφαρμόζονται αντίστοιχα οί παρακάτω αποκλειστικές όνομασίες:

- α) «φυσικό μεταλλικό νερό, φυσικώς αεριούχο» πού χαρακτηρίζει ένα νερό του όποιου ή περιεκτικότητα σέ διοξειδίο του άνθρακα προερχόμενο από τήν πηγή, έπειτα από ένδεχόμενη καταστάλαξη και έμφιάλωση, είναι ίδια μέ εκείνη πού διαπιστούται στήν έξοδο, λαμβανομένης ύπόψη, όπου τούτο συμβαίνει, τής επανενσωματώσεως μιās ποσότητας αερίου προερχομένου από τήν ίδια ύδάτινη φλέβα ή τό ίδιο στρώμα, ίσης μέ εκείνη του αερίου πού ελευθερώθηκε κατά τήν διάρκεια των προαναφερθεισών διαδικασιών και λαμβανομένων υπόψη των συνήθων τεχνικών άνοχών·
- β) «φυσικό μεταλλικό νερό ένισχυμένο μέ άέριο τής πηγής», πού χαρακτηρίζει ένα νερό του όποιου ή περιεκτικότητα σέ διοξειδίο του άνθρακα προερχομένου από τήν ίδια φλέβα ή τό ίδιο στρώμα, έπειτα από ένδεχόμενη καταστάλαξη και έμφιάλωση είναι άνώτερη από εκείνη πού διαπιστούται κατά τήν έξοδο·
- γ) «φυσικό μεταλλικό νερό μέ προσθήκη διοξειδίου του άνθρακα» πού χαρακτηρίζει ένα νερό πού υπέστη προσθήκη διοξειδίου του άνθρακα προελεύσεως άλλης από τής φλέβας ή του στρώματος εκ του όποιου τό νερό προέρχεται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΝΕΡΩΝ

1. Η εκμετάλλευση μίας πηγής φυσικού μεταλλικού νερού, υπόκειται σε έκδοση άδειας εκ μέρους της υπεύθυνης για τη χώρα όπου το νερό εξάγεται αρχής, έπειτα από διαπίστωση ότι το υπό θεώρηση νερό ανταποκρίνεται στο μέρος Ι του παραρτήματος Ι.
2. Οι εγκαταστάσεις που προορίζονται για την εκμετάλλευση πρέπει να πραγματοποιούνται κατά τρόπον ώστε να αποφεύγεται κάθε δυνατότητα μόλυνσεως και να διατηρούνται οι ιδιότητες που ανταποκρίνονται στον χαρακτηρισμό του, και τίς όποιες το νερό παρουσιάζει στην έξοδο.

Γιά τό σκοπό αυτό και ειδικώτερα:

- α) ή πηγή ή τό σημείο έξόδου πρέπει να προστατεύεται κατά τών κινδύνων μόλυνσεως·
- β) ή άντληση, οί σωληνώσεις και οί δεξαμενές πρέπει να πραγματοποιούνται μέ ύλικά κατάλληλα για τό νερό και κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται κάθε χημική, φυσικοχημική και βακτηριολογική τροποποίηση του συγκεκριμένου νερού·
- γ) οί συνθήκες εκμεταλλεύσεως και ειδικώτερα οί εγκαταστάσεις πλύσεως και εμφιαλώσεως πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της υγιεινής. Ειδικώτερα τά δοχεία πρέπει να είναι κατεργασμένα ή κατασκευασμένα μέ τρόπο ώστε να αποφεύγεται όπως τά βακτηριολογικά και χημικά χαρακτηριστικά τών φυσικών μεταλλικών νερών παρουσιάζουν άλλοίωση όφειλόμενη στά δοχεία αυτά·
- δ) ή μεταφορά του φυσικού μεταλλικού νερού έντός παντός δοχείου διαφόρου έκείνου που έχει έγκριθεί για την διανομή στον τελικό καταναλωτή άπαγορεύεται.

Έν τούτοις, ή περίπτωση δ) μπορεί να μίν εφαρμόζεται στά μεταλλικά νερά που εξάγονται, αποτελούν άντικείμενο εκμεταλλεύσεως και διατίθενται στο έμποριο στο έδαφος ενός Κράτους Μέλους άν, στο Κράτος Μέλος αυτό και κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, ή μεταφορά του φυσικού μεταλλικού νερού σε δεξαμενές από την πηγή μέχρι της εγκαταστάσεως εμφιαλώσεως έπιτρεπόταν.

3. Όταν διαπιστούται, κατά τη διάρκεια της εκμεταλλεύσεως, ότι τό φυσικό μεταλλικό νερό είναι μολυσμένο και δέν ανταποκρίνεται πλέον στά βακτηριολογικά χαρακτηριστικά τά προβλεπόμενα στο άρθρο 5, ό ασκών την εκμετάλλευση υποχρεούται να άναστείλει άμέσως κάθε εργασία εκμεταλλεύσεως, ιδιαίτερα την εργασία εμφιαλώσεως, μέχρι της εξαλείψεως της αίτίας μόλυνσεως και μέχρις ότου τό νερό καταστεί σύμφωνο προς τό άρθρο 5.
4. Η υπεύθυνη ύπηρεσία στο Κράτος προελεύσεως προβαίνει σε περιοδικούς έλέγχους:
 - α) ως προς τό ότι τό φυσικό μεταλλικό νερό, του όποιου ή εκμετάλλευση της πηγής έχει έπιτραπεί είναι σύμφωνο προς τό μέρος Ι του παραρτήματος Ι·
 - β) ως προς την εφαρμογή από τόν άσκούντα την εκμετάλλευση τών παραγράφων 2 και 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Ένδειξεις	Κριτήρια
Άνόργανα άλατα σε ίχνη ή χαμηλή περιεκτικότητα σε άλατα	Ή περιεκτικότητα σε άνόργανα άλατα, ύπολογισμένη ως σταθερό ύπόλειμμα δέν είναι άνώτερη άπό 500 mg/l
Λίαν χαμηλή περιεκτικότητα σε άλατα	Ή περιεκτικότητα σε άνόργανα άλατα ύπολογισμένη ως σταθερό ύπόλειμμα δέν είναι άνώτερη άπό 50 mg/l
Πλούσιο σε άνόργανα άλατα	Ή περιεκτικότητα σε άνόργανα άλατα ύπολογισμένη ως σταθερό ύπόλειμμα είναι άνώτερη άπό 1500 mg/l
Όξινο άνθρακικό	Ή περιεκτικότητα σε δξινο άνθρακικό είναι άνώτερη άπό 600 mg/l
Θειικό	Ή περιεκτικότητα σε θειικά είναι άνώτερη άπό 200 mg/l
Χλωριούχο	Ή περιεκτικότητα σε χλώριο είναι άνώτερη άπό 200 mg/l
Άσβεστούχο	Ή περιεκτικότητα σε άσβέστιο είναι άνώτερη άπό 150 mg/l
Μαγνησιούχο	Ή περιεκτικότητα σε μαγνήσιο είναι άνώτερη άπό 50 mg/l
Φθοριούχο ή περιέχει φθόριο	Ή περιεκτικότητα σε φθόριο είναι άνώτερη άπό 1 mg/l
Σιδηρούχο ή περιέχει σίδηρο	Ή περιεκτικότητα σε σίδηρο δισθενή είναι άνώτερη άπό 1 mg/l
Ύπόξινο	Ή περιεκτικότητα σε έλεύθερο διοξειδίο του δνθρακα είναι άνώτερη άπό 250 mg/l
Νατριούχο	Ή περιεκτικότητα σε νάτριο είναι άνώτερη άπό 200 mg/l
Κατάλληλο για τήν έτομασία βρεφικών τροφών	—
Κατάλληλο για δίαιτα πτωχή σε νάτριο	Ή περιεκτικότητα σε νάτριο είναι κατώτερη άπό 20 mg/l
Δύναται νά έχει καθαρτική δράση	—
Δύναται νά έχει διουρητική δράση	—